

Kl. 11:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo rigtigt, som hr. Østergaard er inde på, at vi har den holdning, at det er bedre, at politikerne går ind og tager ansvaret for at prioritere og sige: Der vil vi bruge flere penge, og dér vil vi bruge færre penge. Og så må man vurdere ud fra et samlet hele, hvor mange penge der kan bruges.

Så kan man have forskellige holdninger til, hvad det er, man skal skubbe. Jeg synes, der ligger ting i forbindelse med kvaliteten af den offentlige sektor, som man ikke bare kan skubbe foran sig. Altså, der er nogle forhold på sundhedsområdet, som faktisk er alarmerende, og som vi skal have forbedret i en fart. Men der er andre ting, som jeg hellere ville udskyde. Et eksempel på det kunne jo være regeringens forslag om at hæve børnechecken for de 0-3-årige. I en tid, hvor regeringen i øvrigt siger, at vi skal passe lidt på og spænde livremmen lidt ind og sådan noget, foreslår man lige tilfældigvis at hæve børnechecken. Der er jo ikke nogen større logik i det, andet end at det har regeringen lovet for et par år siden i en valgkamp. Det er vel egentlig årsagen til, at det lige bliver foreslået nu, for ellers ville man set med regeringens briller ikke gøre det i den konjunktursituation, vi står i.

Kl. 11:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:45

Morten Østergaard (RV):

Det er jo sådan set en betragtning, der også har fundet vej til det radikale finanslovsforslag, og derfor er der jo skøn samdrægtighed omkring det.

Jeg kunne ikke lade være med at studse lidt over spørgsmålet om, hvorfor det var, regeringen slog et lidt større brød op før valgkampen, og så nu har valgt at trække noget af det, man sagde, lidt tilbage. Det kan måske skyldes, at der netop har været en valgkamp i mellemtiden, og at man måske derfor trods alt nu er villig til at lytte mere til de økonomiske eksperter, der siger, at der er behov for, at man letter foden fra spejderen i forhold til finanspolitikken.

Det er derfor, jeg siger, at hvis man nu skal have en ordentlig politisk proces, hvor man ikke bare klatter pengene væk, men forhandler

grundigt om, hvordan vi forbedrer kvaliteten i den offentlige sektor, var det så alligevel ikke en overvejelse værd, at man sagde, at den første, beskedne udmøntning af kvalitetspuljen, som skal i gang på et eller andet tidspunkt her i 2008, og som næppe når at komme til at spille nogen stor rolle i danskernes hverdag, udskyder vi til den 1. januar 2009 og de næste forhandlinger, sådan at vi får vist en ansvarlighed.

Så kan det være, at hr. Kristian Thulesen Dahl har ret i, at det ikke var nødvendigt, men det er næppe nogen skade til at vente med at bruge de penge til den 1. januar 2009.

Kl. 11:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:46

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Da vi forhandlede finanslov sidste efterår – i efteråret 2006 for året 2007 – fik vi, meget mod regeringens vilje, indføjet en startsum til det med kvalitet i den offentlige sektor på 250 mio. kr., altså ¼ mia. kr. For vi troede på, at det var nødvendigt at få sat nogle penge af, så man hurtigt kunne komme i gang med forbedringerne af den offentlige sektor.

Det viste sig sidste efterår, at det var ret klogt, at vi havde fået sat de penge af, for hvad gik de til? De gik til at give en garanti til kræftramte, så de kunne komme i behandling hurtigere. Altså, regionerne fik 200 mio. kr. til at sikre en hurtigere behandling af vores kræftramte.

Det synes jeg er et godt eksempel på, at det da ikke var et sted, hvor man skulle have droppet ned. Der er da andre steder, hvor det er klogere at gøre det, og derfor ligger der ting i det arbejde, der foregår omkring kvaliteten i den offentlige sektor, som jeg tror det ville være farligt bare at udskyde; der er andre ting, vi hellere vil nedprioritere i den offentlige sektor for at få plads netop til sådan nogle forbedringer, bl.a. for at hjælpe vores syge medborgere.

Kl. 11:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Mette Frederiksen.

Kl. 11:47

Mette Frederiksen (S):

Se, noget af det, som jeg synes er det allervigtigste i et velfærdssamfund, er, hvordan vi passer på vores ældre og gamle mennesker. Det er der, velfærdssamfundet skal stå sin prøve. Når man ikke længere kan, og når man bliver bragt i en situation, fordi årene er gået, hvor man har brug